

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814202187
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5814202187.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jána Burika, vo veci starostlivosti súdu o maloletého E. Q., nar. X. X. XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, bytom u matky, dieťa rodičov, matky: E. Q., nar. X. X. XXXX, bytom S. XXX, S., zastúpenej JUDr. Antonom Tabačákom, Ph.D. advokátom so sídlom Z. T. H., U. XX a otca: E. Q., nar. X. X.. XXXX, bytom Q., H. XXX/XX, zastúpeného Mgr. Zuzanou Motúzovou, advokátkou so sídlom T., E. X, o zníženie výživného, na odvolanie otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 9P/35/2014-111 zo dňa 16. 10. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zamietol návrh otca maloletého dieťaťa na zníženie výživného a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. 78 Zákona o rodine, pričom konštatoval, že nenastala tak závažná zmena pomerov, aby na základe nej mohlo dôjsť k zníženiu vyživovacej povinnosti otca voči synovi, aj keď otec dieťaťa deklaroval, že je bez príjmu. S prihliadnutím na jeho schopnosti a možnosti, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a výšku výživného otec je schopný stanovené výživné poskytovať aj do budúcnosti. Otec dieťaťa je dobrovoľne nezamestnaným bez evidencie na príslušnom úrade práce. Okrem toho vykonáva funkciu konateľa spoločnosti Mitrostav, s.r.o. a jeho tvrdenie, že ho živí manželka, nie je dôvodom na zníženie výživného.

O trovách prvostupňového konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal prostredníctvom zástupcu odvolanie otec maloletého dieťaťa. Dôvodil tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, nakoľko nevykonal navrhnuté dôkazy a dospel tak k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p.). Ku skutočnosti, že otec maloletého vykonáva funkciu konateľa v stavebnej firme od roku 2012 uviedol, že do spoločnosti vniesol know-how, ako aj je držiteľom oprávnení potrebných k existencii a činnosti uvedenej firmy. Predpokladom boli isté hospodárske výsledky, ktoré však dosiahnuté nie sú. Pokiaľ prvostupňový súd uviedol, že ako konateľ má nárok na odmenu za výkon tejto funkcie, takáto skutočnosť zo žiadneho predpisu nevyplýva. Nesúhlasil tiež so závermi prvostupňového súdu, že jeho konanie je účelové s prihliadnutím na skutočnosť,

že jeho manželka MUDr. Q. je majiteľkou spomínanej spoločnosti Mitrostav, s.r.o., zaoberajúcou sa stavebnou činnosťou. Záver súdu, že sa takýmto spôsobom de facto otec maloletého dieťaťa vyhýba plateniu výživného, je nesprávnym skutkovým zistením. Dôvodom pôsobenia otca maloletého dieťaťa v spoločnosti Mitrostav je výhradne a jedine jeho znalosť problematiky a dlhoročné skúsenosti z oblasti stavebníctva, čím sa táto spoločnosť zaoberá. Pôsobenie otca maloletého dieťaťa v tejto spoločnosti je nepochybne legitímnym spôsobom nastavenia fungovania domácnosti a rodinných pomerov, vrátane i formy vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi. Súd tiež nesprávne porovnával príjmy účastníkov pred rozhodnutím rozsudku vo veci 6P/27/2012 zo dňa 25. 10. 2012, ktorým manželstvo účastníkov bolo rozvedené, keď v súčasnosti je otázka príjmov a výdavkov oboch strán sporu de facto opačná, a to konkrétne odporkyňa žije s novým partnerom v jemu patriacom rodinnom dome, s ním je tehotná, má istotu trvalého zamestnania, teda aj vlastného príjmu, kdežto otec maloletého dieťaťa je závislý od príjmov jeho druhej manželky MUDr. H. Q., pričom jeho pôsobenie v spoločnosti, ktorej jediným spoločníkom je MUDr. Q., nemôže byť považované za zdroj finančných príjmov. Otec maloletého dieťaťa nemá úmysel sa vyhýbať plateniu výživného, čo poukazuje aj tým, že nežiada znížiť výživné na minimálnu zákonnú hranicu. V súčasnosti však vo svetle nepriaznivých hospodárskych výsledkov spoločnosti Mitrostav, ako aj zhoršujúceho sa zdravotného stavu navrhovateľa nastala situácia, kedy prestáva byť plnenie jeho záväzkov v pôvodnej výške možné. Odvolateľ žiadal, aby súd znížil vyživovaciu povinnosť na maloletého E. Q. na sumu 50,- eur mesačne od právoplatného rozhodnutia súdu.

K podanému odvolaniu sa tiež vyjadril opatrovník maloletého dieťaťa, ktorý uviedol, že rozsudok prvostupňového súdu žiada potvrdiť. Aj podľa jeho názoru je konanie otca účelové. Vzhľadom na rodinnú situáciu matky by zníženie výživného viedlo k zníženiu životnej úrovne maloletého dieťaťa.

Matka maloletého dieťaťa k podanému odvolaniu prostredníctvom zástupcu uviedla, že v celom rozsahu súhlasí s prvostupňovým rozhodnutím. Tvrdenie otca maloletého dieťaťa, že nepoberá ako konateľ odmenu z dôvodu, že ho živí manželka, považuje za konanie smerujúce k neplneniu si svojej vyživovacej povinnosti. V roku 2013 ukončil podnikanie v odbore stavebníctvo a jeho manželka pracujúca ako psychiatricka sa stala majiteľkou vyššie uvedenej spoločnosti, zameranej na stavebné práce, v ktorej je otec dieťaťa konateľom. Otec dieťaťa, aj keď je nezamestnaný, vykonáva funkciu konateľa stavebnej spoločnosti. Žiadala napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 2 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v súlade s ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom mal i odvolací súd preukázané, že o výživnom na maloleté dieťa bolo naposledy rozhodované rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6P/27/2012 zo dňa 25. 10. 2012, kedy bolo manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozvedené a ohľadom úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvedení bola schválená rodičovská dohoda, v rámci ktorej sa otec dieťaťa zaviazal prispievať výživné sumou 250,- eur mesačne na dieťa. Ako dôvod zníženia výživného otec maloletého dieťaťa uviedol, že od februára 2013 je nezamestnaný, nie je však evidovaný na úrade práce a nepoberá žiadne sociálne dávky. Má zdravotné problémy, lieči sa však sám, resp. lieči ho manželka. Vykonáva funkciu konateľa v stavebnej spoločnosti Mitrostav, s.r.o., ktorej vlastníčkou je jeho manželka od roku 2013, ktorá inak vykonáva prácu ako lekárka. V minulosti otec dieťaťa pracoval práve v odbore stavebníctva a podľa jeho predchádzajúcich vyjadrení príjem dosahoval vo výške 800,- až 1 000,- eur mesačne. Matka maloletého pracovala ako učiteľka s mesačným príjmom 500,- eur. Prvostupňový súd konanie otca maloletého dieťaťa vyhodnotil ako účelové, keď sa dobrovoľne vzdal dovtedajšieho príjmu, rozhodol sa byť nezamestnaný a bezplatne vykonáva funkciu konateľa v stavebnej spoločnosti jeho manželky.

Vychádzajúc z takto zistených skutočností postupoval prvostupňový súd správne, keď v súlade s ust. § 78 Zákona o rodine skúmal, či od poslednej úpravy výživného došlo na strane účastníkov konania k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom. V tomto smere vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď návrh na zníženie výživného zo strany otca voči synovi zamietol. V zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na

výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. V tomto prípade dieťa vzhľadom na jeho vek nemá absolútne žiadnu možnosť zabezpečiť si finančné prostriedky na úhradu svojich základných životných potrieb. V plnej miere je odkázané len na starostlivosť rodičov. Matka maloletého dieťaťa zabezpečuje pre syna ubytovanie, stravovanie, ošatenie, jeho výchovu a s tým súvisiacu starostlivosť o činnosť syna v škole alebo mimo nej. Podľa vyjadrenia otca s dieťaťom v kontakte nie je, na zabezpečení základných potrieb syna sa podieľa len platením výživného. Pri rozvoze manželstva v roku 2012 sám otec maloletého dieťaťa navrhol, že bude prispievať na výživné synovi 250,- eur mesačne, pričom uviedol, že prevádzkuje živnosť v oblasti stavebníctva. Vzhľadom na jeho vek, vzdelanie, či zdravotný stav je nepochybné, že v takejto výške je schopný prispievať výživné na svoje dieťa aj do budúcnosti.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má odvolací súd za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, a preto ho v celom rozsahu potvrdil, pričom sa stotožnil aj s jeho zdôvodnením, na ktoré v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje. Nakoľko odvolateľ neuviedol v odvolaní iné skutočnosti, s ktorými by sa už neoboznámil pri rozhodovaní aj prvostupňový súd, odvolanie považoval odvolací súd za nedôvodné.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1, písm. a/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.